

XXXIV WARSZTATY PRZEKŁADU SPECJALISTYCZNEGO

Sekcja azjatycka

Dr Martyna Kokotkiewicz (WNeo, ILS, UAM)

Niekonsekwencje w tłumaczeniu tureckich osobowych nazw własnych na język polski - analiza przykładów literackich

I. Przykłady zaobserwowanych zjawisk:

1. Typ „Mustafa/Osman” (100% zgodności, brak kontrowersji)
Podtyp (?) Ibrahim (→ İbrahim)
2. Typ „Sulejman/Hatidže (Hatice) /pasza paşa”
3. Typ „Dzejhan/Dżem”
!Ceyhan.
4. Typ „Hürrem” (w opozycji do „Sulejman”)
5. Typ „Ferahşad/Çiçek” (w opozycji do „Dzejhan”)

II. Zagadnienia do analizy:

- czy zabiegi te możemy nazwać tłumaczeniem
- dlaczego Sulejman (→ Süleyman), ale Hürrem
- dlaczego pasza, Czelebi, ale: Ferahşad, Yeşilova
- dlaczego nie Ceyhan/Cem, skoro Hürrem
- celowe działanie czy niedopatrzenie
- proponowane przez nas strategie (np. pisownia oryginalna + notka od tłumacza/wydawcy, konsekwentna adaptacja wszystkich imion i nazw itp.)